

Ако се зна да је ову банку амерички председник основао у циљу спровођења своје мисије економског супротстављања Кини, шта се може очекивати уколико Доналд Трамп у новембру изгуби председничке изборе

Како то овде обично и бива, милијарде долара које би требало да уложи америчка Међународна развојна финансијска корпорација (ДФЦ) у Србију већ се распоређују, иако канцеларија још увек није ни отворена, а милијарде нико конкретно није помињао. За разлику од датума њеног отварања, који је најављен у скоријем року, па ће према твитер-сведочењу директора ДФЦ-а Адама Болера, висока делегација те институције већ следеће недеље боравити у Београду управо због отварања прве регионалне канцеларије, шта ће тачно ова институција финансирати и на који начин ће финансијски учествовати у региону за сада је готово непознато. Из потписаног такозваног Вашингтонског споразума није најјасније шта ће бити њен задатак, јер није прецизирано да ли ће она улагати само у пројекте који имају за циљ нормализацију економских односа Београда и Приштине, или ће пак њен делокруг бити далеко већи и усмерен на све оно што се њима учини политички или економски исплативим.

Наиме, ДФЦ као млада институција, основана тек 2018. а почела је са радом почетком ове године, према ономе што стоји на њиховој интернет адреси, већ је имала на десетине различитих пројеката у разним деловима света. Основана је управо са циљем

америчке економске експанзије широм планете, несумњиво као одговор Доналда Трампа на нарастајућу моћ и утицај кинеског новца и њиховог пројекта Појас и пут. Такође, ДФЦ свој финансијски уплив остварује на посве различите начине, па иако се третира као америчка развојна банка за иностранство, овај назив не значи да је у питању класично кредитирање, већ изузев њега и сви други облици финансирања, од учешћа у капиталу, преко кредита, до на крају донација или грантова за одређене пројекте, од Латинске Америке до Источне Европе. За сада, у Европи су углавном усмерени на Украјину, Грузију и Молдавију, а планира се да београдска канцеларија буде регионални центар за Западни Балкан.

Ипак, за сада није познато како ће ова америчка институција помоћи изградњу путничке и железничке везе Београда и Приштине, односно да ли можемо очекивати бесповратна средства или ће се, ипак, радити о класичним кредитима, као и да ли ће бити и других пројеката помоћи, као на пример, кредитирања малих и средњих предузећа и женског предузетништва, што се овде посебно наглашавало.

„Примарна улога је очигледно да се испрате две велике инвестиције, ауто--пут и пруга Ниш - Приштина, али наравно да они могу да раде много више од тога. Они имају практично одрешене руке да улажу тамо где процене да је профитабилно улагати, економски или политички, дакле њихов посао је и осигурање америчких инвестиција од политичког ризика, односно подршка америчким инвестицијама на некој територији, али и све друго што процене ефикасним и учинковитим“, каже за НИН **Иван Николић**, уредник билтена Макроекономске анализе и трендови, који се у најновијем броју управо бавио и значајем доласка ДФЦ-а у Београд.

Аутори анализе истичу да одлука да се канцеларија отвори у Београду показује „одлучност САД да појачају економске и политичке везе са овим регионом и конкретније се супротставе све већем утицају Кине“. Кажу да регион тако прераста у полигон за практично доказивање глобалног утицаја највећих. „Критике на рачун глобалних инвестиција Пекинга, укључујући и иницијативу Појас и пут, нагло су порасле у Вашингтону последњих година, чинећи важну димензију кинеско-америчког ривалства“, пишу у МАТ-у, наводећи да кинески пројекат Појас и пут располаже далеко значајнијим средствима, која су премашила 1.300 милијарди долара, док ДФЦ има на располагању 60 милијарди долара, али и да, поред чињенице да ДФЦ представља опипљиву алтернативу кинеском економском моделу, има ограничења и сигурно ће њихова улагања бити спорија од кинеских, јер они морају поштовати финансијске, еколошке и социјалне међународно признате стандарде.

